
[2025-58-RE](#)

Causa 2025-58-RE

(Gesta, SL c/ Fercas, SL)

Número de registre 364-2025. Recurs d'empara

Aute del 16 d'octubre del 2025

BOPA núm. 127, del 29 d'octubre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de setembre del 2025, per la representació processal de la societat Gesta, SL, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 9 de setembre del 2025 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-58-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 9 de setembre del 2025;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals

1.1. El 30 d'agost del 2023, la Secció Civil 6 de la Batllia va dictar una sentència que estimava substancialment la demanda presentada per la societat Grup Fernández Castro, SL (Fercas, SL) contra la societat Gesta, SL i condemnava aquesta darrera al pagament de 380.628,08 € en concepte d'indemnització per danys i perjudicis, quantitat que havia de ser majorada dels interessos legals corresponents a comptar de la data de la contesta a la demanda; i, condemnava la societat Gesta, SL al pagament de les costes processals ocasionades a la societat Grup Fernández Castro, SL vinculades amb la tramitació de la seva demanda.

No obstant això, desestimava la demanda formulada per la Sra. Concepció Fernández Castro contra la societat Gesta, SL, condemnant a la demandant al pagament de les costes processals ocasionades a la societat Gesta, SL, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i eventualment de perit, a acreditar en període d'execució de sentència, a excepció de les costes vinculades amb la tramitació de l'incident dilatori formulat per la societat Gesta, SL en la causa acumulada i resolta de forma desestimatòria per l'aute de l'11 de juliol del 2019, les quals hauran de ser assumides per la part defenent, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la Sra. Concepció Fernández Castro.

1.2. La representació processal de la societat Gesta, SL va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió.

1.3. Mitjançant providència del 16 de febrer del 2024, el president de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar designar la composició següent per resoldre el recurs esmentat: Sr.

1.4. El 23 de febrer del 2024, la societat Gesta, SL va presentar una petició de recusació de tots els membres designats per configurar la Sala que havia de resoldre el seu recurs d'apel·lació.

1.5. El 17 d'abril del 2024, els magistrats recusats van emetre el seu informe rebutjant les causes de recusació invocades.

1.6. El 6 de maig del 2024, el president de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual acordava desestimar la recusació formulada per la representació processal de la societat Gesta, SL contra els magistrats Srs. Vincent Anière, Carles Cruz Moratones i Jaume Tor Porta.

1.7. La representació processal de la societat Gesta, SL va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta darrera decisió, i, el 24 de setembre del 2024, la presidenta de Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, Sra. Anna Estragués Armengol, va dictar un aute que inadmetia a tràmit aquest recurs per tal com l'apel·lant havia deixat exhaurir el termini concedit per l'acord del 31 de juliol del 2024 sense presentar el pertinent justificant del pagament de la taxa judicial.

1.8. La representació processal de la societat Gesta, SL va formular un recurs de reposició contra aquesta resolució, però, el 18 de desembre del 2024, la presidenta de Sala Civil va dictar un aute que desestimava aquest recurs.

1.9. L'11 de juny del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en el marc de l'apel·lació de la sentència dictada en primera instància, el 30 d'agost del 2023, sobre la causa seguida per la societat Grup Fernández Castro, SL en què acordava desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la decisió de la Batllia.

1.10. L'1 de juliol del 2025, la representació processal de la societat Gesta, SL va interposar un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, i contra la resta de resolucions recaigudes en el marc de la causa TSJC-0000282/2023, per una presumpta vulneració del dret a un tribunal predeterminat per la llei, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.11. El 9 de setembre del 2025, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual inadmetia a tràmit aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments de la societat recurrent

- La societat recurrent al·lega que l'argumentació de l'aute impugnat no garanteix ni el principi de seguretat pública, ni el de responsabilitat dels poders públics, ni la interdicció de tota arbitrarietat, més aviat tot el contrari, ja que, segons el seu parer, es garanteix la irresponsabilitat dels membres de la magistratura andorrana que van intervenir en el marc de la causa inicial que l'afecta i per extensió als membres d'aquest Tribunal Constitucional, els quals no són aliens a la mateixa problemàtica d'una gran part de la magistratura, com se n'ha fet eco la premsa darrerament, motiu pel qual és del tot necessari que aquest Tribunal es desmarqui immediatament dels escàndols que estan esquitxant a bona part de la magistratura.

- Sobre aquesta argumentació en concret, en primer lloc, pel que fa a la recusació dels magistrats, Srs. Jaume Tor Porta, Vincent Anière i Carles Cruz Moratones, que havien de resoldre el seu recurs d'apel·lació, considera que és estrictament econòmica, ja que aquesta part no va voler satisfer el pagament de la taxa judicial, la qual considera un abús de dret en seu de recusació, i, per tant, addueix que el Tribunal Constitucional ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a un tribunal imparcial.

- Seguidament, pel que fa a l'examen del contingut de les resolucions impugnades en empara, la societat recurrent addueix que el Tribunal no ha efectuat una tasca seriosa, ja que aquestes resolucions no van ponderar les proves i les seves al·legacions al llarg del procediment principal i allò que és més determinant, van ser notòriament redactades d'esquenes al sentit comú més elemental que qualsevol persona d'intel·ligència mitjana i sense coneixements en dret no podria ignorar, atès que ni el seu objecte social, ni el servei efectivament prestat en favor de la mercantil Fercas, SL no s'ajusten en absolut amb els arguments d'aquestes resolucions judicials.

- Afegeix que el seu objecte és el propi d'una gestoria i no pas el d'una empresa d'assessorament financer i comptable i que ni el tipus del servei, ni el cost del servei efectivament prestat en favor de la societat Fercas, SL s'avenen amb el cost i els serveis d'una empresa especialitzada en comptabilitat i fiscalitat integral amb la qual cosa és una absoluta arbitrarietat i un abús de dret que s'afirmi, sense cap tipus de pudor per part de l'aute ara impugnat, que aquesta part no va desenvolupar les tasques encomanades amb la diligència deguda, i, per aquest motiu, s'havia d'indemnitzar la part demandant pels danys i pels perjudicis soferts per incompliment, i, aquest és el

detall que marca el límit de les diferents resolucions judicials entre el sentit comú i l'arbitrarietat.

- Segons el seu parer, aquest Tribunal està acostumat a prestar un vassallatge inacceptable als tribunals ordinaris amb l'argumentació que la facultat d'interpretació dels fets i de les lleis els correspon, quan això només és parcialment cert, ja que el Tribunal Constitucional és el protector dels drets i de les llibertats reconeguts a la Constitució, i, quan s'arriba a argumentacions peregrines i en frau de llei que desvirtuen la Constitució i les lleis, com en el cas que ara ens ocupa de la Llei de taxes judicials, la seva intervenció és obligatòria a fi de garantir el principi de responsabilitat dels poders públics i la interdicció d'arbitrarietat.

- Al·lega que en definitiva aquest Tribunal no exposa per quin motiu considera que les resolucions que va impugnar en el seu recurs d'amparo serien lògiques, raonables i que no infringirien els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, per tant, considera que com que aquesta justificació no existeix és perquè les resolucions en qüestió són il·lògiques, no raonables i vulneren el dret a la jurisdicció.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica i que reformi l'acte impugnat en el sentit d'admetre a tràmit el seu recurs d'amparo.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. per ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE, 2018-19-RE, 2020-6-RE, 2020-40-RE i 2020-44-RE i, més recentment, 2025-42-RE i 2025-54-RE).

3.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

3.3. La lectura del recurs de súplica evidencia una clara conclusió: la part recurrent no aporta cap element de fet o de dret que no hagi pogut ser tingut en compte en l'acte d'inadmissió a tràmit

d'aquest Tribunal Constitucional.

En efecte, la societat recurrent assevera que l'argumentació del Tribunal Constitucional és d'índole econòmica, perquè el fet de no satisfer la taxa judicial li ha vulnerat el dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

L'argumentació d'aquest Tribunal no és econòmica, sinó tècnico-jurídica. Per poder interposar un recurs d'empara l'ordenament jurídic andorrà i, en concret la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, exigeix que s'hagi esgotat la via jurisdiccional ordinària i això inclou el recurs d'apel·lació que va ser inadmissió a tràmit a la societat recurrent. La raó de la inadmissió del recurs, i, per tant, que la via ordinària no s'hagi esgotat, es troba en la manca de pagament de la taxa judicial, la qual va ser requerida a la societat recurrent pels òrgans judicials per tal de poder subsanar el defecte i poder admetre a tràmit el recurs. I, malgrat aquest requeriment, la societat recurrent, sense al·legar cap raó econòmica que pogués justificar un impediment del dret a la jurisdicció, ni tractar-se d'una hipòtesi de justícia gratuïta, va decidir no abonar-la, amb la qual cosa el refús de les seves pretensions sobre les recusacions dels magistrats van esdevenir fermes.

3.4. Respecte de la valoració de la prova efectuada pels tribunals ordinaris, la societat recurrent en empara torna a insistir en què la valoració realitzada és contrària al sentit comú i que és arbitrària. I afegeix que aquest Tribunal presta un vassallatge excessiu als tribunals ordinaris quan només permet la revisió de la prova que resulta absurda, inversemblant, contrària a la raó o a la lògica, a més, que no exposa el per què la valoració de la prova resulta lògica i raonable.

Tampoc aquest extrem del recurs de súplica pot ser acollit. La part recurrent pretén modificar el cànon de constitucionalitat consistent en què l'aplicació i la interpretació del dret, així com la valoració de la prova, corresponen als tribunals ordinaris, tret que es tracti d'una aplicació, d'una interpretació o d'una valoració contràries a la raó, a la lògica o que les decisions que en resultin esdevinguin arbitràries.

I aquest cànon s'ajusta a la funció que desenvolupa el Tribunal Constitucional, per tal de no esdevenir una tercera instància, ni un tribunal suprem, sinó que s'ha de limitar a analitzar si els drets fonamentals als quals la Constitució reserva la protecció del recurs d'empara han estat o no han estat vulnerats.

D'altra banda, de la lectura de l'aute que es recorre en súplica s'extreu la valoració que aquest Tribunal Constitucional efectua de l'apreciació i de la valoració de la prova realitzada per la Sala Civil, on es conclou que aquestes són lògiques i raonables.

3.5. Finalment, en relació amb els altres comentaris que s'efectuen respecte dels membres del Tribunal Constitucional cal declarar que no poden tenir cap efecte revocatori de la decisió presa en l'aute que ara es recorre en súplica.

3.6. Per tots aquests motius, s'ha de concloure a la desestimació del recurs de súplica.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la societat Gesta, SL sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-58-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, a la Secció Civil 6 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 d'octubre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy
President

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat